

PTUJSKI LIST

Stane:

Za celo leto . . . . . K 15—
 za pol leta 7 50
 za četr leta 3 80
 za 1 mesec 1 30
 Posamezna številka 40 vin.

Uredništvo in upravnishvo je v
 Ptuju, Slovenski trg 3 (v starem
 rotovžu), prtiličje, levo.
 Rokopisi se ne vrnejo.

Politično gospodarski tednik.

Štev. 16

Ptuj, 20. julija 1919

I. letnik

Bodočnost Ptuja.

Ko se je porodila naša nova država, smo bili prepričani, da je zasigurana prijaznemu mestu ob Dravi — starodavnemu Ptuju — najlepša bodočnost. Uverjeni smo bili, da postane Ptuj trgovsko taborišče celega Podravja in industrijsko središče Dravske doline. Sanjali smo o koridorju, ki bo vezal Češko-Slovaško republiko z našo državo. Upali smo, da si bomo ravno pri Ptuju podajali roko s podjetnimi severnimi brati. Bilo je za nas gotovo, da pelje glavna železniška proga iz Češko-Slovaške republike preko našega mesta.

O koridoru se sliši danes le redko. O napredku Ptuja še vidimo malo. V prvih mesecih po preobratu je bilo v mestu še živahno vrvenje. Imeli smo močno vojaško posadko. Prebivalstvo mesta je naraščalo, bilo je veliko pomanjkanja stanovanj. Cvetela je trgovina. Prevažalo in odvažalo se je posebno vino in drugo blago. Ptujski okraj je bogat poljskih pridelkov. Koliko denarja je prišlo v okraj z vinsko trgovino, s trgovino s svinjami, živino, perutnino itd.

Nesrečna carinska politika naše vlade nam grozi vse to uničiti. Kleti so polne vina, toda kam z njim, ko se pobira od vina neznošno visoka carina! Ostala trgovina in obrt še se ne more razviti, ker primanjkuje blaga in surovin. Primanjkuje pa tudi podjetnosti, ali pa so si nabrali vojni dobičkarji toliko premoženja, da se jim ne ljubi več delati.

V zadnjem času nas vznemirja posebno vest, da se namerava opustiti tukajšnja delavnica južne železnice. V tej delavnici je

našlo do sto rodbin svoj zaslužek. Sedaj se je odpustilo že skoraj polovico delavcev, novi se sploh ne sprejmejo in govori se, da bo delavnica sčasoma premeščena iz Ptuja v Maribor.

Dalje slišimo, da se že spravlja ves material tukajšnjega pionirskega bataljona nekam proti Osjeku. V Ptuju je bil od nekdaj sedež pionirjev. Tako priljubljeni pionirski čolni torej zginjevajo. Ptuj je bil najvažnejša pionirska postajanka, prvo vežbališče stare Avstrije. Ne moremo si misliti, da bi se v tem pogledu kaj spremenilo. Pionirji so za mesto velike važnosti že radi nevarnosti Drave, materijal pride posebno v poštev pri regulaciji te reke, ki se bo morala prej ali slej vendar le izvršiti. Če se bomo torej v prihodnosti sploh vzdrževali kako vojaštvo, je naša odločna zahteva, da ostane Ptuj, kakor je bil, pionirska posadka. Nam je na srcu napredek Ptuja. Nikakor ne pripustimo, da bi prišlo to mesto v Jugoslaviji ob veljavo, ki mu gre po naravni legi. Da se znamo boriti za napredek mesta, smo pokazali v prašanju ptujске gimnazije. Z iste odločnostjo bomo nastopali ob vsaki priliki.

Kakor rečeno ni videti v gospodarskem pogledu v Ptuju do sedaj nikakega napredka. Treba bo izvenredne podjetnosti, da obudimo v mestu gospodarsko življenje. Treba bo skrbeti za dotok prebivalstva, sicer se Ptuj nikdar ne razširi. Vstvariti moramo industrijska in trgovska podjetja, privabi trgovce in obrtnike. Mesto treba modernizirati, uvesti toliko pogrešano električno razsvetlavo, (Fala je blizu), izpeljati vodovod.

Če se bo vse to zgodilo, potem se ljudje ne bodo ogibali Ptuja, pričelo se bo nasprotno

naseljevanje in ne bo se nam b ti za — bodočnost Ptuja.

Mesto Ptuj svojemu vladarju ob priliki rojstnega dne.

Rojstni dan Njega Veličanstva kralja Petra I. se je slavil v Ptuju kar najsveteje. Na tozadevni poziv vladnega komisarja g. dr. Senčarja in vodje okrajnega glavarstva g. dr. Pirkmaierja je dobilo mesto Ptuj že na predvečer t. j. v petek dne 11. t m. praznično lice. Vsi javni uradi in mnogo zasebnih hiš je bilo okinčanih z narodnimi oziroma državnimi zastavami. Okoli 21. ure zvečer, ko je ponehala nevihta, so bila malone vsa poslopja razsvetljena.

Pri dominikanski vojašnici se je zbral ptujski „Sokol“, z lampijoni, vojaštvo z bakljami in druga društva k veličastnemu obhodu po mestu. Na čelu je korakala mestna godba igraje slovenske koračvice. Kaj lepo je bilo gledati majhne Sokolice, v rokah zastavice in mnogobarvne lampijone, ko so v vzornem redu prikorakale najprej k zelenjem okrašenem postajnem poveljstvu, kjer se je bakljada ustavila. Pevski zbor je zapel pesem „Slovenec, Srb, Hrvat“, godba je zavrnila srbsko himno, mnogobrojna množica pa je klicala navdušeno: „Živijo kralj Peter!“ Vojaštvo je streljalo rakete, ki so razsvetljevale celo okolico. Nato se je nadaljeval obhod proti okrajnemu glavarstvu. Poslopje, vsa okna in balkon glavarstva so bili bogato okinčani z vencii, zastavami in lampijoni, ki so v magični rudeči luči razsvetljevali celi Srbski trg.

Sreča v nesreči ali potopljeni mlin v Zabovcih. (Resnična dogodba).

Spisal — n.

V Zabovcih ob Dravi sta dva mlina: Korušev in Tementov. Dne 7. julija zvečer, ko je Drava nekoliko narasla, vsled velikega deževja, zgodila se je v Zabovcih pri Tementovem mlinu nesreča. V mlinu na dva kolotoča ali tečaja, je bilo okoli 300 žakljev raznega kmečkega zrnja. Mlin je stal na obrežju ob Dravi na dveh ladjah, ki sta bili že obe stari in pihli, vsled česar je uhajala voda v nje, in je bilo treba vsak dan vodo izplati.

Dotični usodepolni večer je šel sin, ki je šmel mlin na oskrbi, vasovat. Vodo iz čolmov je izplal ter se smatral rešenega vseh skrbi. V mlinu je bil kmet iz Spuhlje ter si mlešl svoje žito.

Močno je spal na trdnih mlinskih tleh, tekočči mlin pa mu je igral najlepšo godbo. Imešl je težke sanje. Sanjalo se mu je, da hodii nekdo s težkimi koraki okoli njega in se mu vedno bolj približuje. Uiti mu je hotel, a nii se mu dalo. Težko je sopel in se hotel obražniti prihajajočega. — Mlin na en tečaj pa je šel svojo pot naprej. Kamenje se je vrtelo in drobilo žito.

Kmeta so njegove težke sanje zbudile k življenju. To je bila njegova rešitev. Še ena z minuta in zgubljen bi bil v valovih Drave..

Prebudeč se in rešen težkih sanj, je skočil kvišku, misleč, mlin leti prazen. . . ! Hitrih nog gre pogledat k kašti, če še teče zrnje pod kamenje.

Pa komaj je zgoraj in se prime z lučjo v roki za sipalnik, tedaj pa pade mlin v globočino. . . Voda se vsuje skozi okna, vrata, vse odprtine . . in že sega možu do ramen. V mlinu se vse dviga in plava, buči, grmi poka in treska. . . valovi vode grede višje in višje, mlin se potaplja. Kmet — mlinar: „po tebi je“, si je mislil! „Zadnja ura ti bije. . . ! Toda ne, samo umreti ne! Reši se, pa kam . . . ? Na streho!“

Dvigne se na vsipalnik, voda za njim! Halo; vrat je že zunaj vode, mogoča je rešitev. V levi roki luč, z desnico se oprijemlje naprej, dviguje višje in višje — pa hitro, sicer je potop . . . !

Pride na kašto, blizu je strehe, ki je krita z lesenimi ploščami. Hitro pograbi par teh plošč odrine in zmeče v stran, napravi si luknjo, dosti je velika, da se prerine skozi telo, in kvišku spet. Kakor pravi Sokol, se vspne z eno roko na tramen, — v levi roki še vedno luč in rešitev je blizu . . na strehi!

Mlin se je ustavil, pogreznil tako, da je komaj še streha zunaj.

Valovi Drave se zaganjajo ob mlin in ga trgajo kakor volkovi svojo žrtev. . . Deske se lomijo, trami pokajo, vse hrešči pod siro-

makom, ki je prestal prvi najhujši boj za svoje življenje.

Sedaj pograbilo ladjo in mlin valovi, dvignejo vse, mlin plava proti sredini Drave, proti globočini, gubeč med potjo vse, kar so odrahljali burni, peneci valovi naraščajoče Drave.

Mož na strehi kliče, vpije, kriči: Na pomoč!

Bobnenje jeznih valov uduši njegov glas. Mož vpije še bolj, kriči, kolikor mu da duša! Uvidel je, da je sedaj drugi boj za njegovo življenje. Če dojde še pravočasno pomoč, ako jo dokliče, tedaj je še rešitev. . .

Z lučjo v roki se oprijemlje krčevito strehe, tramov in gleda že obupno v temno noč! Nastal je vihar in mu ugasnil luč, zadnjo potnico zvezdo in kažipot njegovim rešiteljem!

V sredi Drave je otok. Ob tega butne plavajoči mlin in se prevrne. Streha zdrkne z mlina in pade v valove. Mož obenem z njo. Oba plavata naprej — v pogubo! Še enkrat zakriči mož — pa njegov glas je glas vpijočega v puščavi. Upade mu pogum in up na rešitev, — kmet mlinar se je udal v svojo usodo.

Ko se vrši to na razburkanih valovih Drave, stoji fant mlinar pod okencem dekleta.

Najbližji sosed je slišal krik, videl luč, pritekel bližje in videl grozoto!

Hitro je poklical vse najbližje ljudi na pomoč. Kmalu so vsi na mestu. Odpeli so